17/11/2019

“Από σήμερα έχετε, πλέον, τον Επίσκοπο και Μητροπολίτη σας”

/ Επικαιρότητα

ΟΜΙΛΙΑ του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου **στην ενθρονιστήρια πρώτη Θεία Λειτουργία του νέου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών,** Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, κατά τις 17 Νοεμβρίου 2019.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ:

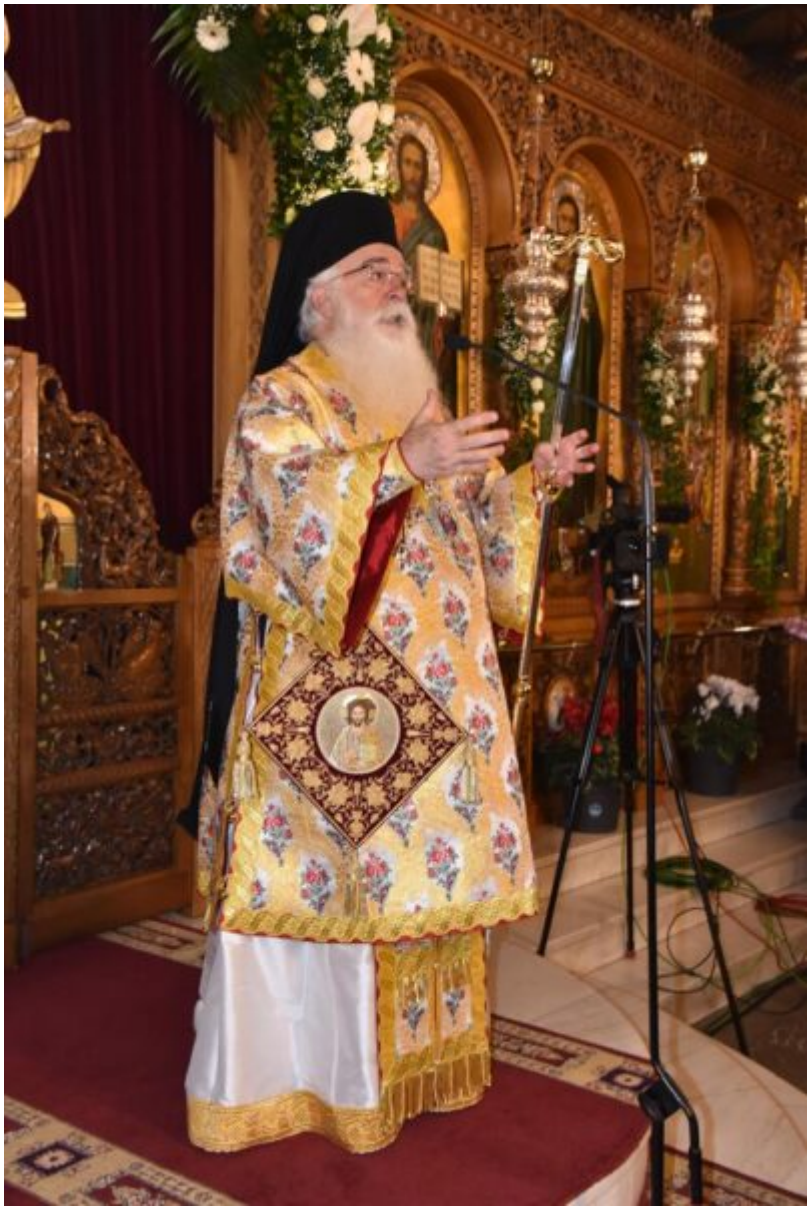

Σεβασμία των Αρχιερέων χορεία,

Πατέρες και Αδελφοί συλλειτουργοί και Χριστού Διακονία,

Εξοχώτατοι, ενδοξότατοι, αγαπητοί μου αδελφοί.

Εάν η χθεσινή ημέρα ήταν όντως μία ημέρα ιστορική για την Μητρόπολη Φθιώτιδος και την πόλη της Λαμίας, γιατί για πρώτη φορά εισήλθε στη Μητρόπολή του ο νέος Μητροπολίτης σας κ. Συμεών, σήμερα, στην πρώτη Θεία Λειτουργία που τελεί, γίνεται η ουσιαστική του ενθρόνιση.

Κι όπως διαπιστώσατε, μετά το «Άγιος ο Θεός», ανέβηκε στην καθέδρα του και αναφωνήσαμε το «Άξιος». Είναι αυτή η κατ' εξοχήν καθέδρα του Επισκόπου στην κάθε τοπική Εκκλησία και στον Μητροπολιτικό και Καθεδρικό του Ναό. Σε αυτήν την καθέδρα, σε αυτόν τον θρόνο, ουδείς άλλος ποτέ μπορεί να ανέβει όσο ζει ο τοπικός Επίσκοπος και Μητροπολίτης και μόνον ο διάδοχός του θα ανέβει σε αυτήν. Αυτή είναι η παράδοση της Εκκλησίας μας. Και είναι ενδεικτικό της σημασίας του Επισκόπου μέσα στην Εκκλησία.

Όλα, βέβαια, ξεκίνησαν εκεί στα Ιεροσόλυμα, σε αυτό που λέμε Μυστικό Δείπνο. Εκεί ο Χριστός μας και Κύριός μας παρέδωσε στους μαθητές του ένα νέο Πάσχα, ένα νέο πέρασμα. Και τους είπε ότι ενώ μέχρι τώρα ως Εβραίοι γιορτάζατε το πέρασμα της Ερυθράς Θαλάσσης, από εδώ και πέρα η ανθρωπότητα θα εορτάζει το πέρασμα από την αμαρτία στη χάρη, από τη γη στον Παράδεισο.

Και έτσι ήρθε η ημέρα της Πεντηκοστής, μετά την Ανάστασή Του και την εις ουρανούς Ανάληψή Του, όπου κατήλθε το Πνεύμα το Άγιο και από εκείνη τη στιγμή οι 12 Μαθητές του Χριστού, και αργότερα και ο Παύλος ξεκίνησαν, ακριβώς να εορτάζουν κάθε φορά το Πάσχα, το Πέρασμα, ευλογώντας το ψωμί και το κρασί, που με τη Χάρη του Θεού και εν Αγίω Πνεύματι, γίνεται Σώμα και Αίμα Χριστού. Το αναστημένο Σώμα του Χριστού, αυτό που κοινωνούμε και γινόμαστε όλοι ένα μαζί Του και ένα μεταξύ μας. Και έτσι βιώνουμε από τούτη εδώ τη γη την Ανάστασή Του και καταργείται ο θάνατος και εκμηδενίζεται ο Άδης. Αυτό είχαν ως διακόνημα οι Απόστολοι και μάλιστα, ήταν τέτοιος ο ενθουσιασμός και τόση η πίστη ότι ο Χριστός ξαναέρχεται, που ήταν όλοι μία οικογένεια.

Όμως, έχοντας κοινές τράπεζες και έχοντας κοινό φαγητό και ζωή δεν ήταν δυνατόν οι Απόστολοι να αφήσουν το έργο το ιεραποστολικό και το Ευαγγέλιο του Χριστού και ανέθεσαν στους διακόνους αυτό το έργο της παραθέσεως των γευμάτων της Αγάπης και οι ίδιοι συνέχισαν να λειτουργούν ουσιαστικά από τότε, όπως μέχρι και σήμερα, το Σώμα και το Αίμα του Χριστού για όλους τους νέους πιστούς που προσετίθοντο στην Εκκλησία του Χριστού.

Έτσι, εγκαθίδρυσαν την Εκκλησία σε τόπους, πόλεις, χωριά, σε όλη την τότε γνωστή Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Όμως και πάλι δεν επαρκούσαν. Δεν μπορούσαν αυτοί να τελούν το μυστήριο σε κάθε σημείο και σε κάθε μέρος του κόσμου. Και

τότε κάλεσαν αυτούς που είχαν την καλύτερη και δυνατότερη παρουσία μέσα στην κάθε τοπική κοινότητα των Χριστιανών, έθεσαν στις κεφαλές τους τα χέρια τους και τους ανέθεσαν αυτοί να συνεχίσουν το έργο του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας.

Και έτσι, έχουμε τους πρώτους Επισκόπους μέσα στην Εκκλησία, γύρω από τους οποίους συγκροτείται μια τοπική μικρή Εκκλησία, μια κοινότητα πιστών, εξ ού και το όνομα Εκκλησία, που ήταν γνωστό ήδη από την Αρχαία Ελλάδα, η Εκκλησία του Δήμου, που ήταν το σύνολο κάποιων ανθρώπων που ανήκουν κάπου, που πιστεύουν σε κάτι.

Και έτσι, συγκροτούνται οι πρώτες επισκοπές γύρω από τους Επισκόπους, που τελούν το Μυστήριο της Ευχαριστίας και κοινωνούν οι άνθρωποι και γεύονται τη χαρά της Κοινωνίας του Χριστού και ακούν από τους Επισκόπους το Ευαγγέλιο του Χριστού και οι ίδιοι που διαδίδουν τούτη την πίστη του Χριστού σε όλον τον κόσμο.

Αλλά μεγάλωσαν οι κοινότητες, προστέθηκαν πολλοί. Οι πόλεις πλέον ήταν μόνο ένα μέρος συνάξεως των πιστών. Δεν θα μπορούσε να συνεχιστεί να τελείται η Θεία Ευχαριστία μόνο σε ένα μέρος και μετά να πρέπει οι Διάκονοι να μεταφέρουν το Σώμα του Χριστού σε όλους τους γύρω χώρους και τόπους για να κοινωνούν οι άνθρωποι. Και έτσι, οι Επίσκοποι έθεσαν και αυτοί τα χέρια τους επάνω σε αυτούς που τους ανέθεσαν και αυτοί να τελούν αυτό το έργο. Και έχουμε τους πρώτους Ιερείς στην Εκκλησία μας.

Έτσι, από τότε, αδελφοί μου, μέχρι και σήμερα, ο Επίσκοπος παραμένει αυτός ο οποίος συγκροτεί μια τοπική Εκκλησία, φέροντας τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και την πληρότητα της ιεροσύνης και αυτός μεταδίδει αυτή τη χάρη και στους Ιερείς του και καλεί και τους διακόνους να συμπράξουν στο έργο της λατρείας σήμερα, παλαιότερα και στην κατήχηση και στη φιλανθρωπία. Και έτσι καλούνται όλοι μαζί να λειτουργήσουν το Σώμα του Χριστού για τον λαό του Θεού.

Και είναι έργο του λαού αυτό που τελούμε σήμερα και θα σας το αποδείξω αμέσως. Ακόμη και ο Επίσκοπος μόνος του δεν μπορεί να τελέσει τη Θεία Λειτουργία, γιατί ακριβώς χρειάζεται το «Αμήν» του λαού. Αυτό που ακούστηκε πριν από λίγο, την ώρα που τελεσιουργείται το Μυστήριο από τον νέο σας Μητροπολίτη. Αυτό το «Αμήν», το δικό σας, επικυρώνει το Μυστήριο, ολοκληρώνει τη Θεία Λειτουργία και έτσι συγκροτείται το Σώμα του Χριστού στην τοπική Εκκλησία.

Αυτός είναι ο Επίσκοπος σε κάθε Επισκοπή και ενώνει τους πιστούς και τον Κλήρο και είναι ακριβώς όπως η Εκκλησία μία, ένας και ο Επίσκοπος.

Αλλά η Εκκλησία είναι και Αγία και ο Επίσκοπος καλείται να κηρύξει την αγιότητα και να γίνει υπόδειγμα αγιότητας. Και η αγιότητα είναι ακριβώς το πνεύμα της θυσίας, είναι η υπακοή στο θέλημα του Θεού, είναι η αίσθηση ότι είμαστε διάκονοι και αρνούμεθα κάθε τι που είναι εξουσία. Πολλές φορές στα μάτια των ανθρώπων

εμφανιζόμαστε να έχουμε κάποια εξουσία. Δεν είναι, όμως, αυτό. Είμαστε διάκονοι, όπως εχθές θαυμάσια τόνισε ο νέος σας Μητροπολίτης, και καλούμεθα να εκφέρουμε λόγο αγιότητος, που σημαίνει το λόγο του Χριστού. Με άλλα λόγια, να μπορέσουμε, αυτό εξάλλου καλούμεθα από τη θέση μας να κάνουμε, να είμαστε εις τύπον και τόπον Χριστού, να πούμε και να κάνουμε ό,τι θα έκανε ο Χριστός.

Ξέρω, στα μάτια σας αυτό δεν είναι εύκολο να το διακρίνετε. Έτσι, όμως, πρέπει. Και ξέρουμε πολύ καλά όλοι μας και θα πρέπει εμείς οι Επίσκοποι πρωτίστως να εκφέρουμε λόγο Χριστού και μόνο Χριστού.

Γιατί, ο λόγος του Χριστού πάντοτε ενώνει.

Γιατί, ο λόγος του Χριστού γαληνεύει τις ψυχές των ανθρώπων.

Γιατί, ο λόγος του Χριστού υπερασπίζεται τον κάθε άνθρωπο.

Γιατί, για τον Χριστό ο κάθε άνθρωπος από όπου και εάν προέρχεται, όπου και εάν ανήκει, ακόμη και εάν κάπου αλλού πιστεύει, ακόμα και εάν δεν πιστεύει, παραμένει ψυχή, ζωντανή εικόνα του Θεού. Και αυτό το τόνισε ο νέος σας Μητροπολίτης.

Για εμάς ο κάθε άνθρωπος είναι μία ζωντανή εικόνα του Θεού, που καλούμεθα να τον διακονήσουμε. Και όταν όλοι μαζί συγκροτούμε το Σώμα του Χριστού και κηρύττουμε το Ευαγγέλιο της σωτηρίας των ανθρώπων, τότε καλούμεθα όλοι μαζί να υπηρετήσουμε και τον κάθε άλλο, από όπου και εάν έρχεται, όποιος και εάν είναι.

Αλλά, είναι και Καθολική η Εκκλησία και ο Επίσκοπος δεν είναι μόνο Επίσκοπος μόνο της τοπικής του Εκκλησίας, είναι και Επίσκοπος όλης της Εκκλησίας. Και μάλιστα, γύρω από τον Επίσκοπο, όπως ενώνονται οι Ιερείς μνημονεύοντας το όνομά του, έτσι και αυτός είναι ενωμένος νε τους συνεπισκόπους του μέσα στην Ιεραρχία που ανήκει. Γι’ αυτό και είναι συνοδικό το σύστημα της Εκκλησίας μας. Μνημονεύοντας την Σύνοδο, μνημονεύοντας τον πρώτο της κάθε τοπικής Εκκλησίας πλέον, έτσι ενωνόμαστε όλοι και συγκροτούμε την Εκκλησία της Ελλάδος μέσα στα πλαίσια της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, με πρώτο πάντοτε και Πρόεδρο τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών.

Και αυτός ο πρώτος μνημονεύει πάντοτε τους άλλους πρώτους, που συγκροτούν όλη την Ορθοδοξία, τον Οικουμενικό Πατριάρχη, τους Πατριάρχες, τους Αρχιεπισκόπους, όλους αυτούς που στα πέρατα του κόσμου συγκροτούν την παρουσία της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Οικουμένη και αυτή είναι η ενότητα που δίνει καθολικότητα στην Εκκλησία.

Και πρέπει να έχει συνείδηση ο Επίσκοπος, και την έχει, ότι δεν είναι μόνον Επίσκοπος των πιστών που ποιμαίνει αλλά έχει ευθύνη και για ολόκληρη την Εκκλησία. Και έτσι, όταν μετέχει στην Ιεραρχία δεν έρχεται ως άτομο, ούτε μόνο ως πρόσωπο, αλλά ουσιαστικά μεταφέρει σε αυτήν των ιερέων του, των διακόνων του, των μοναχών του και του λαού του την εμπειρία, προκειμένου να παρθούν αποφάσεις και έτσι να ποιμαίνεται ολόκληρη η Εκκλησία.

Και εν τέλει, είναι και Αποστολική η Εκκλησία, ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεως. Ο Επίσκοπος καλείται να κρατήσει ζωντανή την παράδοση μέσα στην Εκκλησία. Μια παράδοση που έχει πίσω της χιλιόχρονη πορεία και ιστορία, εξ ού και τα άμφια που φέρουμε. Πολλές φορές παραξενεύουν, γιατί τόση λαμπρότητα; Τί σημαίνει αυτή η λαμπρότητα των αμφίων που σήμερα και εσείς διαπιστώνετε; Γιατί ο καθένας από εμάς τιμώντας τον νέο σας Μητροπολίτη θέλησε να φέρει λαμπρά άμφια;

Αυτά είναι απόρροια μιας παραδόσεως, που προέρχεται μέσα από τη μακραίωνη και κυρίως βυζαντινή μας ιστορία. Αυτή η ιστορία μάς φόρτωσε βάρη πολλά. Μας έδωσε ευθύνες πολλές φορές, που εν πολλοίς, δεν μας αναλογούσαν. Κάποια στιγμή, γίναμε Εθναρχούσα Εκκλησία, όταν πλέον έφυγε και χάθηκε ο Αυτοκράτορας και πήρε ο Πατριάρχης τις ευθύνες του Γένους ολοκλήρου μέχρι και σήμερα.

Είμαστε έτσι ένα ευλογημένο Γένος και φέρουμε επάνω στους ώμους μας μια βαριά κληρονομιά, που μας διέσωσε και μας ξεχώρισε σε 400 και περισσότερα ακόμα χρόνια σκλαβιάς. Τί ήταν αυτό που μας έσωσε; Ότι δεν αναμιχθήκαμε. Παραμείναμε εδραίοι στην Ορθόδοξη Πίστη. Κρατήσαμε αυτό που παραλάβαμε από το ένδοξο Βυζάντιο. Και εάν παραξενεύει σήμερα στον σύγχρονο κόσμο, εντούτοις παραμένει μία μαρτυρία.

Και ταυτόχρονα, αν θέλετε, αυτά που φέρουμε εμείς σήμερα στη Θεία Λειτουργία, δεν ανήκουν σε εμάς ουσιαστικά, ανήκουν στην Εκκλησία. Σε εμάς τί ανήκει; Το μαύρο ράσο που φοράμε σε ολόκληρη τη ζωή μας. Με αυτό το μαύρο ράσο και το αντερί κυκλοφορούμε, με αυτό είμαστε ανάμεσά σας, με αυτό ζούμε.

Μόνο στη Λατρεία, που είναι μία αποκαλυπτική εικόνα και των μελλούμενων, των

εσχάτων. Γι’ αυτό, θέλει λαμπρότητα η Λατρεία, για να μας δείξει ότι στον Παράδεισο λαμπρά θα είναι τα πράγματα, όχι υλικά, αλλά μέσα από την ύλη μπορεί κανείς να προσεγγίσει και αυτό που θα συμβεί εκεί. Γι’ αυτό τα άμφια λαμπρά. Και γι’ αυτό ο Επίσκοπος, κυκλωμένος από το Ιερατείο του και τους διακόνους, δίνει κάθε φορά μία εικόνα των εσχάτων και ταυτόχρονα την κοινωνία του Χριστού στους ανθρώπους.

Έτσι από σήμερα έχετε, πλέον, τον Επίσκοπο και Μητροπολίτη σας. Ένα νέο άνθρωπο που ήδη τον γνωρίσατε, γιατί προηγήθηκε η φήμη του. Μίλησε εχθές από την καρδιά του. Και είναι πολύ όμορφο πράγμα ο Πατέρας να μιλάει με την καρδιά του. Και τώρα, πλέον, εναπόκειται σε αυτόν και σε εσάς να κάνετε, και θα την κάνετε, την ενότητα πραγματικότητα και αλήθεια. Κάθε Θεία Λειτουργία θα είναι μία ενότητα Χριστού, θα είναι μία ενότητα αρχόντων και λαού, κλήρου και λαού, και έτσι θα συγκροτείται η τοπική Εκκλησία και θα είστε χαρά Θεού και αγαλλίαμα ανθρώπων.

Και είμαι βέβαιος, γιατί γνωρίζουμε τον αδελφό μας πλέον Συμεών, ότι θα κηρύξει το λόγο της Αληθείας και, κυρίως, θα μιλήσει με το παράδειγμά του και λιγότερο με τα λόγια του. Κι αυτό είναι που μετράει στην εποχή μας, είναι αυτό που διψούν οι νέοι.

Και έχετε πολλά παιδιά. Αυτόν τον λίγο καιρό που έμεινα και εγώ ανάμεσά σας, ως τοποτηρητής, γνώρισα δεκάδες εκατοντάδες παιδιά που προσεγγίζουν το Άγιο Βήμα, που είναι στην Εκκλησιαστική Σχολή, που αγαπούν την Εκκλησία. Υπάρχουν και άλλα παιδιά. Θα τα βρει και αυτά. Το είπε εχθές. Θα ψάξει για όλους.

Και είναι πολύ σημαντικό, γιατί ο Πατέρας πονάει η καρδιά του για όλα τα παιδιά του. Και είμαστε βέβαιοι ότι και μέσα στην Ιεραρχία πλέον από τούδε και στο εξής θα έχει σημαντικό ρόλο, όπως όλοι μας.

Γιατί η ενότητα, αδελφοί μου, δεν είναι μαγεία. Είναι μια άσκηση, είναι μια άσκηση καθημερινή. Θέλει πολλές φορές κόπο, θέλει πόνο, προσευχή. Αλλά τη σφυρηλατούμε στην Ιεραρχία μας, μαζί με τον Αρχιεπίσκοπο και κρατούμε την Ιεραρχία ενωμένη, γιατί έχουμε να αντιμετωπίσουμε και πανορθόδοξα αλλά και προβλήματα του τόπου μας.

Και είμαι βέβαιος, ότι θα ακολουθήσει και την παράδοση όντας παραδοσιακός και στη μορφή του, παραδοσιακός θα παραμείνει και στη Λατρεία και στους τρόπους. Γιατί, έτσι θέλει ο λαός μας, να κρατήσουμε ζωντανές τις παραδόσεις μας.

Σεβασμιώτατε,

σας διαβεβαιώνω ότι είστε σε ένα λαό που ξέρει να παραμένει ενωμένος, δεν θα δυσκολευτείτε. Είμαι σίγουρος ότι θα σφυρηλατήσετε ακόμη περισσότερο αυτή την ενότητα με τους άρχοντες, με τους ανθρώπους που ο λαός έχει εμπιστευτεί και που, είμαι σίγουρος, θα συμπαρασταθούν στο έργο σας.

Έχετε έναν λαό με ιστορία μακραίωνη και έτσι θα έχετε τη χαρά να ποιμαίνετε ανθρώπους αξίους, εργατικούς, επιστήμονες και πολλούς άλλους, νεολαία που σφύζει από ζωή σε έναν τόπο ευλογημένο, που όλοι τον γνωρίζουμε και τον θαυμάζουμε.

Ευχόμεθα από τα βάθη της καρδιάς μας ο Θεός να σας δίνει δύναμη και υγεία να αναλάβετε αυτό το έργο που η Εκκλησία σάς ανέθεσε και να φέρετε εις πέρας την ενότητα, να είστε όντως ένας Επίσκοπος της Εκκλησίας, όπως σας θέλουμε, σφυρηλατώντας και την ενότητα μέσα σε ολόκληρη την Εκκλησία μας, κρατώντας τις παραδόσεις και κηρύσσοντας την αλήθεια του Θεού που σώζει!...